

Θεματική ενότητα: Η φθορά του χρόνου

ΘΕΜΑ

Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ
Ποιητικό Υστερόγραφο

Εισαγωγικό σημείωμα

Το «Ποιητικό Υστερόγραφο» είναι το τελευταίο ποίημα της Κατερίνας Αγγελάκη-Ρουκ στο βιβλίο της Η ανορεξία της ύπαρξης (2011).

1η στροφή

Τα ποιήματα δεν μπορούν πια
να 'ναι ωραία
αφού η αλήθεια έχει ασχημύνει.
Η πείρα είναι τώρα
το μόνο σώμα των ποιημάτων
κι όσο η πείρα πλουταίνει
τόσο το ποίημα τρέφεται κι ίσως δυναμώσει.
Πονάν τα γόνατά μου
και την Ποίηση δεν μπορώ πια να προσκυνήσω,
μόνο τις έμπειρες πληγές μου
μπορώ να της χαρίσω.

Χωρίς να είναι
αλλά να είναι
η φθορά του
χρόνου

2η στροφή

Τα επίθετα μαράθηκαν
μόνο με τις φαντασιώσεις μου
μπορώ τώρα την Ποίηση να διανθίσω.
Όμως πάντα θα την υπηρετώ
όσο βέβαια εκείνη με θέλει
γιατί μόνο αυτή με κάνει λίγο να ξεχνώ
τον κλειστό ορίζοντα του μέλλοντός μου.

Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ, Η ανορεξία της ύπαρξης, Εκδόσεις Καστανιώτη, 2011.

Θέμα

Ο απολογισμός (του ποιητικού υποκειμένου) της σχέσης με την Ποίηση, καθώς η φθορά του χρόνου αντανακλάται και στην ποιητική γραφή.

Κριτικές Δείξεις

Ενδεικτικοί κειμενικοί δείκτες

- α' ενικό πρόσωπο
{ «δεν μ'ηρώ», «να προσκυνήσω» κτλ. }
- κτητική αντωνυμία α' προσώπου
{ «τα χόνατά μου», «πληχές μου», «τις φαντασιώσεις μου», «του μέλλοντός μου» }
- προσωπική αντωνυμία α' προσώπου (αδύνατος τύπος)
{ «με θέλει», «με κάνει» }

Εξομολογητικός τόνος, βίωματικός χαρακτήρας

Οικειότητα - αμερότητα
δυσκίνησιακή φόρταση (για τον αναγνώστη)

- Ρήματος → σε οριστική
{ «δεν μπορούν», «έχει αδηνύνει», «είναι», «μ'ηρώ» κτλ. }

Η πραγματικότητα

- Η λέξη Ποίηση με κεφαλαίο
- Επανάληψη του επιρρήματος «τώρα»

Σχήματα λόγου

- Μεταφορές : «η αλήθεια έχει αδηνύνει» (ενδεικτικά →)
«την Ποίηση ... να προσκυνήσω»
«τις έρπειρες πληχές μου»
«Τα επίθετα μαράσηκαν»
«τον κλειστό ορίζοντα του μέλλοντός μου»

Προσδίδουν:
πλούτο
βάθος
εύνομη
ζωτικότητα
παραδοσιακότητα
Διεγείρουν
δυναμότητες

- Προσωποποιήσεις : « το μόνο σώμα των ποιημάτων »
(ενδεικτικά →) « το ποίημα τρέφεται και ίσως
δυναμώσει »

Προδίδουν :
ζωντανά στα άψυχα,
ζωντανό, παραστατικό
& πρωτότυπο λόγο
προβάλλουν την αξία
του άψυχου που προσωποποιείται / ενεργοποιούν τη ρατασία (αιώνες)

+
Η Ποίηση κ' οι ενέργειες του ποιη-
κού υποκειμένου προς αυτήν.

• Λέξεις / φράσεις : « η αλήθεια έχει αδοχηρύνει »
(ενδεικτικά →) « Η πείρα », « Πονάν τα χόνατά μου »,
« έμψυρες πληγές »,
« φαντασιώσεις », « για λίγο να ξεχωρίω »
« τον κλειστό ορίζοντα του μέλλοντός μου »
κτλ.

κ.ά.